

ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, *Ὑπὲρ Μαντιθέου* §§6-7

A1.

α.

Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του Μαντίθεου ...

1) – β: *ἐν τούτῳ γὰρ πολλοὶ μὲν τῶν ὁμολογούντων ἰππεύειν οὐκ ἔνεισιν, ἔνιοι δὲ τῶν ἀποδημούντων ἐγγεγραμμένοι εἰσὶν*

2) – α: *ἐκ μὲν γὰρ τούτων ῥάδιον ἦν ἐξαλειφθῆναι τῷ βουλομένῳ*

β.

1) Η αντωνυμία «**τούτῳ**» αναφέρεται στη λέξη *σανίδιον* (ἐκ τοῦ *σανιδίου*).

2) Με την αντωνυμία «**αὐτῶν**» αναφέρεται στους *φυλάρχους*.

3) Με την αντωνυμία «**ἐκείνοις**» αναφέρεται στους καταλόγους των φυλάρχων με τα ονόματα των υπέων για τα προβλεπόμενα χρηματικά ποσά (καταστάσεις) που έπαιρναν από το δημόσιο (*ἐκείνοις τοῖς γράμμασιν*).

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, *Περὶ τῆς Εὐάνδρου δοκιμασίας* §§9-10

Επισήμανση: Το συγκεκριμένο παράλληλο κείμενο αναφέρεται, όπως και ο λόγος του Μαντίθεου, στον θεσμό της «δοκιμασίας», στην αξιοποίηση του «*σανιδίου*» (των ξύλινων πινακίδων) ως αποδεικτικού στοιχείου συμμετοχής στο σώμα των υπέων την εποχή των Τριάκοντα και στην κατηγορία για υπονόμηση της δημοκρατίας. Επομένως, θα μπορούσε να αξιοποιηθεί π.χ. για ανάλογους συσχετισμούς επί του περιεχομένου.

B4.

σκοποβολή, επίσκεψη, κατάσκοπος – διάγνωση, άγνοια, αναγνωστικό (το) – ανεκτικότητα, πλεονέκτημα, ασχήμια – απιστία, εμπιστοσύνη, πιστοποίηση – οντολογία, παρουσία, περιουσία

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Ἀριστοτέλης, *Ἀθηναίων Πολιτεία* §§55.4-55.5

Ενδεικτικές νεοελληνικές αποδόσεις

Και όταν παρουσιάσει τους μάρτυρές του, ρωτούν: «Έχει κανείς κάποια κατηγορία εναντίον του;» Κι αν υπάρχει κάποιος κατήγορος, το δικαστήριο του δίνει το λόγο και μετά ο κατηγορούμενος απολογείται. Ύστερα αποφασίζει η βουλή με ανάταση χεριών και στο δικαστήριο με ψήφο. Αν δεν παρουσιαστεί

Και αφού παρουσιάσει τους μάρτυρές του, ρωτούν: «Έχει κανείς κάποια κατηγορία εναντίον του;» Και αν υπάρχει κάποιος κατήγορος το δικαστήριο του δίνει τον λόγο και μετά ο κατηγορούμενος απολογείται. Ύστερα βγαίνει απόφαση, στην βουλή με ανάταση χεριών και στο δικαστήριο με ψήφο. Αν δεν παρουσιαστεί

κατήγορος, γίνεται αμέσως η ψηφοφορία. Και παλαιότερα μόνον ένας δικαστής έριχνε την ψήφο του στην ψηφοδόχο, άλλα τώρα όλοι οι δικαστές πρέπει να ψηφίσουν για τους εννέα άρχοντες, ώστε αν κάποιος πονηρός υποψήφιος καταφέρει να ξεφύγει από τους κατηγορούς του, να μπορούν οι δικαστές να τον απορρίψουν. Αφού περάσουν τη δοκιμασία αυτή, πηγαίνουν στο βράχο, όπου είναι τοποθετημένα τα κομμάτια (από τα θυσιασμένα ζώα), στον ίδιο βράχο όπου παίρνουν όρκο οι δικαστές όταν εκδίδουν την απόφασή τους, καθώς και όσοι παίρνουν όρκο αν είναι να κάνουν κάποια μαρτυρία. Ανεβαίνουν, λοιπόν, επάνω στο βράχο και ορκίζονται να ασκήσουν τα καθήκοντά τους με δικαιοσύνη και σύμφωνα με τους νόμους και να μη λάβουν δώρα που θα είναι σχετικά με την άσκηση της εξουσίας τους, αν όμως λάβουν, υποχρεώνονται να δώσουν ως αφιέρωμα έναν ανδριάντα χρυσό.

Μτφρ. Α. Παναγόπουλος. 1999.

Γ4.

α.

τις υποκείμενο στο ρήμα **βούλεται**

κατήγορος υποκείμενο στο ρήμα **ἤ**

μηδείς υποκείμενο στο απαρέμφατο **κατηγορεῖν** (ταυτοπροσωπία)

τις υποκείμενο στη μετοχή **ῶν**

οί δαιτηταί υποκείμενο στη μετοχή **ὀμόσαντες**

β.

Υπόθεση: *ἐὰν δὲ μηδείς βούληται κατηγορεῖν* = εἰάν + υποτακτική (ενεστώτα)

Απόδοση: *εὐθύς δίδωσι τὴν ψῆφον* = οριστική ενεστώτα

Ο υποθετικός λόγος δηλώνει την αόριστη επανάληψη στο παρόν και μέλλον.

κατήγορος γίνεται αμέσως η ψηφοφορία. Άλλοτε μόνο ένας δικαστής έριχνε την ψήφο του (στην ψηφοδόχη) αλλά τώρα όλοι οι δικαστές πρέπει να ψηφίσουν για τους εννέα άρχοντες ώστε, αν κανένας πονηρός υποψήφιος δωροδοκήσει τους κατηγορούς του, να μπορούν οι δικαστές να τον απορρίψουν. Αφού περάσουν την δοκιμασία αυτήν πηγαίνουν στον βράχο όπου είναι τοποθετημένα τα κομμάτια από τα θυσιασμένα ζώα, τον ίδιο βράχο όπου παίρνουν όρκο οι δικαστές όταν εκδίδουν την απόφαση τους καθώς και όσοι παίρνουν όρκο ότι δεν έχουν να καταθέσουν τίποτε. Ανεβαίνουν, λοιπόν, επάνω στον βράχο και δίνουν όρκο να ασκήσουν τα καθήκοντά τους με δικαιοσύνη και σύμφωνα με τους νόμους και να μη δεχθούν δώρα που θα είναι σχετικά με την άσκηση της εξουσίας τους, και αν το κάνουν να δώσουν ανάθημα έναν ανδριάντα από χρυσό.

Μτφρ. Α.Σ. Βλάχος. 1980.